

Sandefjord, 24. oktober 2012: Vedtak i sak 121-2012

Klager: NN

Innklaget: PayEx AS, Postboks 613 Sentrum, 0106 Oslo.

Saken gjelder: Om det er grunnlag for å kreve salær etter at det var inngått betalingsavtale.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder et ubetalt fakturakrav på kr 29 540 til XX.

2. Saksforholdet

Kopi av fremlagt inkassovarsel datert 29.09.11 viser at hovedkravet forfalt til betaling 15.09.11. Kravet var i inkassovarslet fratrukket kr 1026 relatert til fakturaforfall 17.02.10. Kravet var oppgitt til kr 28 514.

Grunnet manglende betaling ble betalingsoppfordring sendt 01.12.11. Hovedkravet var her oppgitt til kr 26 514. I tillegg var det lagt til tariffmessig inkassosalær og renter slik at totalt krav utgjorde kr 28 556,39.

Etter e-postdialog mellom partene ble det etablert en betalingsavtale i samsvar med klagers forslag. Avtalen, som krevde en engangsinnbetaling av kr 8556,39 og deretter avdrag med kr 4000 pr måned, ble akseptert av innklagede 03.02.12.

Klager innbetalte kr 8 556,39 syv dager etter avtaleinngåelsen. Etter å ha mottatt SMS med krav om å betale kr 5 600 kontaktet klager innklagede. Det ble vist til e-post der innklagede aksepterte avdragsbeløp på kr 4 000. Innklagede besvarte e-posten med «Ja du kan gjerne betale kr 4 000 pr mnd, men da må du signere gjeldsbrev og avdragssalær påløper. (kr 1162,50). Ber om snarlig tilbakemelding».

Innklagede sendte girobrev 13.03.12. Det ble her vist til innbetalt avdrag, kr 8 556,39. I brevet het det «Vi ber Dem fortsette nedbetalingen og imøteser nytt avdrag innen 14 dager fra dato. Vennligst benytt giro nedenfor». Totalt krav var oppgitt til kr 22 221,56, inkludert renter og inkassosalær beregnet etter tung sats. Klager betalte kr 5 600 den 15.03.12.

I perioden 21.03.12 til 24.04.12 var det utstrakt e-postkorrespondanse mellom partene. Klager viste til at forslaget til betalingsplan først ble akseptert, men skal ha mottatt kravbrev med andre summer enn avtalt. Grunnlaget for salærkravet, samt renter som var lagt til kravet var, også gjenstand for diskusjon mellom partene. Krediteringshistorikk, samt rentespesifikasjoner ble fremlagt av innklagede.

Klager betalte kr 4 000 den 13.04.12

Klager kontaktet innklagede på ny 09.05.12. Det ble vist til akseptert betalingsplan, og at klager ikke så noen grunn til at innklagede fortsatt skulle påføre saken renter. Innklagede fastholdt rentekravet og varslet eventuelt rettslig pågang dersom kravet ikke ble godtatt.

Klager betalte ytterligere kr 4000 den 16.05.12.

I girobrev av 18.05.12 viste innklagede til tidligere innbetalt avdrag kr 22 156,39. Det het videre «Vi ber dem fortsette nedbetalingsordningen og imøteser nytt avdrag innen 14 dager fra dato. Vennligst benytt giro nedenfor». Totalt kravbeløp var nå oppgitt til kr 8 832,75.

Restkravet, kr 8832,75, ble betalt 04.06.12.

Klager fremsatte klage til Inkassoklagenemnda, datert 12.06.12. Klager viste til at det så ut som om selskapet hadde tatt kr 2 272,27 i renter fra 03.02.12 til 21.03.12. Klager ønsket en vurdering av om dette var lov etter at betalingsplan var godtatt. Klager anførte at hun heller ikke hadde fått svar på hvor de ulike summene kom fra.

Klagen ble oversendt innklagede, som i sitt tilsvare opprettholdt kravene.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at det er påført omkostninger og renter etter at avdragsavtale ble inngått. Klager bestrider disse kostnadene.

Innklagede anfører at de i e-post av 03.02.12 aksepterte en betalingsplan på kr 4 000 pr mnd etter mottak av kr 8 556,39. Klagers spørsmål «hvordan ev. blir renten» ble ikke besvart. Betalingsoppfordringen viser renteberegningen samt informasjon om den til enhver tid gjeldende forsinkelsesrente.

Det anføres videre at klager er informert om påløpte renter via varsler, samt rentespesifikasjon 24.04.12.

Kravet er innfridd i sin helhet. Påstand om tilbakeføring av renter avvises.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 10. september 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrift er med hjemmel i § 19.

Inkassoklagenemnda har i denne saken tatt stilling til om det var grunnlag for å kreve tungt salær etter at det var inngått en nedbetalingsavtale mellom partene.

Nemnda legger til grunn at skjæringspunktet for når det påløper salær, er etter at betalingsfristen i en betalingsoppfordring er oversittet og saken er overført til inkasso. Dobling av salæret, såkalt tungt salær, skjer tidligst 28 dager etter utløpet av betalingsfristen i betalingsoppfordringen. Dette følger av inkassoforskriften §§ 2-2 og 2-3.

Tungt salær kan derfor beregnes tidligst 42 dager etter dateringen av inkassovarselet.

Nemnda legger videre til grunn at avdragsavtale ble inngått 03.02.12.

Av avtaleforslaget fremgår det at klager la til grunn en totalsaldo på kr 28 556,39, idet kravet skulle nedbetales med kr 8 556,39 og deretter i fem månedlige avdrag à kr 4 000. Klager spurte også «Hvordan da evt, blir renten». I innklagedes aksept het det «Imøteser din innbetaling på kr 8 556,39. Ved mottak av denne innbetalingen setter vi opp en avdragsordning på kr 4 000 pr mnd.».

Når en betalingsavtale etableres, vil betalingsfristen i betalingsoppfordringen ofte oversittes ettersom poenget med en slik avtale er at hele beløpet ikke skal betales umiddelbart, men i flere avdrag. Spørsmålet er om det likevel er adgang til å beregne forhøyet salær. I Justisdepartementets lovavdelings svar i en enkeltsak 22.01.96 heter det:

"Forhøyelsen av maksimalsatsene inntreer uavhengig av årsaken til forsinkelsen. Et inkassobyrå som legger den forhøyede satsen til grunn ved inngåelse av avdragsordninger som innebærer at hele eller deler av kravet skal betales mer enn 14 dager [endret til 28 dager ved forskriftendring 4. sept. 2009, i

kraft fra 1. jan. 2010] etter utløpet av betalingsfristen i betalingsoppfordringen, opptrer derfor ikke i strid med inkassoforskriftens maksimalbestemmelser. En annen sak er at et inkassobyrå som går med på en avdragsordning uten å opplyse om at skyldnerens kostnadsansvar da vil øke, må nok som hovedregel anses for å ha gitt avkall på muligheten til å kreve høyere salær."

Inkassoklagenemnda har lagt denne uttalelsen til grunn for sin praksis.

Avtalen ble i dette tilfellet inngått på bakgrunn av innklagedes betalingsoppfordring 01.12.11. Denne inneholdt kun ordinært salær. Avtalen ble etablert 03.02.12, uten at klager samtidig ble varslet om at det ville påløpe tungt salær senere. Krav om å betale tungt salær fremkom første gang i girobrev 13.03.12 til klager. Etter nemndas vurdering var innklagede ikke berettiget til i ettertid å kreve tungt salær når klager ikke ble varslet om at slikt salær ville påløpe. Når dette likevel ble gjort, har innklagede opptrådt i strid med god inkassoskikk ved å utsette klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd.

Nemnda har videre vurdert om det stiller seg annerledes med påløpte renter. Nemnda legger til grunn at beregning av løpende renter er kompensasjon for ulempen fordringshaveren har ved ikke å motta betaling i tide. Krav på renter reguleres uansett ikke av inkassoloven med tilhørende forskrifter. Slik nemnda ser det, må imidlertid en skyldner, hvis ikke annet er uttrykkelig avtalt, regne med at forsinkelsesrente løper også i den tid avdrag betales. Henvendelser om renter, bør imidlertid besvares av inkassator, og unnlatt besvarelse kan etter omstendighetene bli ansett for å være i strid med god inkassoskikk.

Da innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk ved uberettiget å kreve tungt salær, plikter klager verken å betale dette eller ordinært salær. Dette følger av inkassoloven § 17 som blant annet benytter uttrykket om at kostnadene "kan ikke kreves erstattet" hvilket innebærer at erstatningsplikten som sådan faller bort.

5 Vedtak

Klagen gis medhold og har krav på at betalt salær tilbakebetales i sin helhet.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda